

Vlaams
Parlement

stuk **351** (2009-2010) – Nr. 2
ingediend op 16 november 2010 (2010-2011)

Voorstel van resolutie

van de heren Dirk Van Mechelen, Sven Gatz en Sas van Rouveroi

betreffende de aanwending van een deel van de
meerwaarde van de KBC-steun voor de implementatie
van een tweede fiscaal pact met de Vlaamse steden en
gemeenten

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Koen Van den Heuvel

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy.

Vaste leden:

de heer Ward Kennes, mevrouw Griet Smaers, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;
de heren Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;
de heren Sven Gatz, Dirk Van Mechelen;
de heren Ludo Sannen, Bart Van Malderen;
de heren Jan Peumans, Kris Van Dijck;
de heer Lode Vereeck;
de heer Filip Watteeuw.

Plaatsvervangers:

de heren Ludwig Caluwé, Dirk de Kort, Jan Durnez, Johan Sauwens;
de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers, de heer Wim Wienen;
de heren Marino Keulen, Sas van Rouveroi;
de heren John Crombez, Bart Martens;
de heren Marc Hendrickx, Wilfried Vandaele;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

351 (2009-2010) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

I. Toelichting door de heren Dirk Van Mechelen en Sas van Rouveroy op dinsdag 30 maart 2010.....	4
II. Bespreking van het voorstel van resolutie op 30 maart 2010.....	6
III. Bespreking van het voorstel van resolutie op 19 oktober 2010.....	9
IV. Stemming van het voorstel van resolutie op 19 oktober 2010	10
Gebruikte afkortingen	11

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting behandelde het voorstel van resolutie van de heren Dirk Van Mechelen, Sven Gatz en Sas van Rouveroi betreffende de aanwending van een deel van de meerwaarde van de KBC-steun voor de implementatie van een tweede fiscaal pact met de Vlaamse steden en gemeenten (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 351/1) op de dinsdagen 30 maart en 19 oktober 2010.

I. TOELICHTING DOOR DE HEREN DIRK VAN MECHELEN EN SAS VAN ROUVEROIJ OP DINSDAG 30 MAART 2010

Bij het begin van zijn toelichting verwijst de heer *Dirk Van Mechelen* naar het standpunt van de heer Ludwig Caluwé tijdens de bespreking van de begroting voor het begrotingsjaar 2010 in de plenaire vergadering van 15 december 2009 (*Hand.* VI. Parl. 2009-10, nr. 11, p. 14, Pl. Verg. van 15 december 2009): “Gelukkig zorgt ons systeem, met tal van stabilisatoren, ervoor dat we het ergste kunnen voorkomen. Dit beleid om banen te redden moet nu verder omgezet worden in een beleid om nieuwe jobs te creëren. Het relancebeleid moet worden omgezet in een investerings- en werkgelegenheidsplan. Vlaanderen in Actie (ViA) biedt ons hiervoor de krijtlijnen. Enkele weken geleden hebben we al gediscussieerd over de 800 miljoen euro die in onze economie gepompt zal worden. Ik moet dat niet herhalen. Wel wil ik nog eens de nadruk leggen op de bijkomende inspanning die we hiervoor kunnen doen, zonder ergens nieuwe middelen te moeten zoeken. Vlaanderen heeft 3,5 miljard euro geleend aan KBC. KBC moet van de Europese Commissie uiterlijk over vijf jaar de overheidsmiddelen terugbetalen. Dat wil zeggen dat dat nog moet gebeuren tijdens deze legislatuur, voor eind 2014. KBC heeft er alle belang bij om dat sneller te doen. Zelfs spreekt ze over de periode na 2011. KBC zal 150 percent moeten terugbetalen van het geleende bedrag. Dat betekent dus 5,25 miljard euro: 3,5 miljard euro om het geleende deel terug te betalen en een opbrengst voor Vlaanderen van 1,75 miljard euro. Wij stellen voor om die opbrengst voor de helft te besteden aan schuldaflossing en voor de andere helft aan nieuwe investeringen.”. Waarop de minister-president antwoordt: “Mijnheer de voorzitter, in eerste instantie moeten we, als het over KBC gaat, verder kijken wanneer wat wordt terugbetaald. Ik kan u ook zeggen dat de Vlaamse Regering daarover geen beslissing heeft genomen. Ik stel vast dat er verschillende voorstellen zijn, zowel van de oppositie als van de meerderheid. We houden daar rekening mee. Maar daarover is nog geen beslissing genomen. We zullen die nemen op het juiste moment. We zullen daarover dan ook communiceren.”. En wat verder: “Mijnheer Van Mechelen, ik dank u dat u ons behoedt voor stomiteiten.”. De heer Van Mechelen concludeert dat dit belangrijke uitspraken zijn met betrekking tot de budgettaire situatie van Vlaanderen en het gebruik van middelen.

Om die reden vraagt Open Vld in het voorgelegde voorstel van resolutie om de KBC-middelen, namelijk de 3,5 miljard euro die geleend werd via een EMTN-lening, maximaal, onverkort en rechtstreeks in te zetten voor schuldafbouw. Ook de KBC-bonus zou maximaal moeten gebruikt worden voor schuldaflossing.

In het verleden werd een eerste lokaal fiscaal pact met de gemeentebesturen afgesloten waarbij hen gevraagd werd geen lastenverhoging door te voeren in ruil voor een belangrijke schuldovername. Door de Hoge Raad voor Financiën (HRF) werd dit in het jongste verslag genotuleerd als eenzelfde inspanning als een schuldaflossing van de Vlaamse overheid. Dit wordt dus binnen entiteit-2 beschouwd als een integrale schuldaflossing. 875 miljoen euro aflossing van Vlaamse overheidsschuld en 875 miljoen euro aflossing van schulden in gemeenten door een derdebetaling van het Vlaamse Gewest, dat betekent een 1,750 miljard euro binnen entiteit-2, hetgeen beschouwd wordt als een schuldaflossing. Door de 875 miljoen euro schulden over te nemen van de Vlaamse steden en gemeenten, kan opnieuw een dergelijk pact worden afgesloten. Vanzelfsprekend is het de bedoeling dat ook daarbij weer een overeenkomst wordt gemaakt over de fiscale inspanningen die de gemeenten zullen leveren. Op die manier krijgen de steden en gemeenten de nodige financiële zuurstof om een gezond financieel beleid te voeren. Dit is zeker nodig gelet op

de nieuwe uitdagingen voor steden en gemeenten, zoals bijvoorbeeld de nieuwe pensioenpijler die voor de contractuele ambtenaren uitgebouwd moet worden. De spreker pleit daarom dan ook voor een positief signaal vanuit de Vlaamse Regering.

De heer Van Mechelen roept de Vlaamse Regering op om ingeval KBC terugbetaalt, tijdens deze legislatuur dixit de fractieleider van CD&V, dan een principiële beslissing te nemen hoe dat geld aan te wenden. Hij vraagt het Vlaams Parlement om via een resolutie te stellen dat het KBC-geld niet voor eenmalig nieuw beleid wordt aangewend maar voor een schuldovername bij steden en gemeenten, waardoor de lokale partners maximale steun verleend wordt. De heer Van Mechelen besluit dat dit een zeer principieel debat is, waarin het Vlaams Parlement het voortouw kan nemen.

De heer *Sas van Rouveroy* vult aan vanuit het standpunt van de begunstigen van het voorstel van resolutie, namelijk de 308 steden en gemeenten. Er is nood aan financiële ademruimte, want ook de lokale besturen hebben het vandaag immers moeilijk. In de steden en gemeenten zullen de budgettaire moeilijkheden zich nog gaan manifesteren, nog los van hun structurele onderfinanciering. De moeilijkheden die voortvloeien uit de financieel-economische crisis zullen bij de steden en gemeenten pas voelbaar zijn vanaf 2011. Dat heeft veel te maken met het feit dat de aanvullende personenbelasting pas later wordt doorgestort naar de steden en gemeenten.

Waar de financiële crisis zich vanaf 2008 voordeed en de economische crisis (met de bijhorende werkloosheid) vanaf 2009, zullen vooral de opbrengsten van de personenbelasting 2009-2010 verminderen, wat op het niveau van de steden en gemeenten voelbaar zal worden in 2011-2012. Het nadeel is dat op het ogenblik dat de andere overheden al met onweer te kampen hebben, de zon nog schijnt bij de lokale besturen; voordeel is dat de lokale besturen nu nog een paraplu kunnen aangereikt krijgen tegen de dreigende regen.

Een aantal bijzonder zware uitdagingen zal de begrotingen van de 308 steden en gemeenten belasten, niet in het minst de problematiek van de pensioenen van de vastbenoemde ambtenaren. De RSZPPO, de rijksdienst die instaat voor de pensioenen van de lokale ambtenaren, is virtueel failliet vanaf april 2010. Er zijn geen middelen meer en men moet in een bijkomende financiering van de RSZPPO gaan voorzien. Dit betekent met een aanzienlijke grenzende waarschijnlijkheid een aanzienlijke meerbijdrage in de pensioenen van de lokale vastbenoemde ambtenaren vanwege de steden en gemeenten. Sommige lokale besturen zullen vijf tot acht percent meer moeten betalen.

Naast die problematiek, is er tevens de problematiek van de tweede pijler voor de contractuele ambtenaren. Omdat het verschil tussen statutairen en contractuelen onrechtvaardig is, hebben steden en gemeenten in het kader van een sectoraal akkoord met de vakorganisaties beslist om het verschil in pensioenen dicht te rijden, hetgeen in 2010 van start gaat. Het sectoraal akkoord betekent dat steden en gemeenten minstens één percent van de loonmassa van de contractuelen zullen bijpassen. Het maximum dat ze kunnen bijpassen is in feite 15 percent, want men kan nooit meer bijpassen dan het pensioen van een vastbenoemde ambtenaar. Die vork tussen één en 15 percent zullen de gemeenten en steden dus moeten dichten.

Van de 308 steden en gemeenten zijn er nu al 250 die beslist hebben om deze tweede pensioenpijler voor de contractuelen op te starten. Dat bewijst dat de lokale besturen deze onrechtvaardigheid willen wegwerken. Van deze 250 steden en gemeenten kiest meer dan 80 percent voor een inspanning tussen de één en 1,5 percent. Dat is al symptomatisch voor het feit dat de lokale besturen het financieel moeilijk hebben: aan de ene kant willen ze het pensioenverschil dichten maar aan de andere kant zijn ze beperkt in hun financiële middelen. Het wordt dus een zaak van lange adem.

Daarnaast is er ook nog de problematiek van de rioleringen en de door Europa opgelegde waterzuiveringsplicht. Dit vergt gigantische investeringsinspanningen: over een periode van vijf, zes jaar zal dat gaan over miljarden euro. Ook als het leningen zijn, gaan de lokale besturen dat voelen via de annuïteiten.

De spreker concludeert dat alles er op wijst dat steden en gemeenten het erg moeilijk gaan krijgen. Hij wijst er op dat men zich best nu al moet wapenen tegen de toekomstige dreigingen. Het is nuttig om vandaag al te reageren, omdat Gent en Antwerpen nu al, wegens hun bijzondere positie, een meerjarenplanning over vijf jaar moeten voorleggen aan de Vlaamse Regering. In die meerjarenplanning wordt dus al rekening gehouden met het jaar 2014. In een meerjarenraming moet rekening gehouden worden met een multiplicatoreffect. Alle financiële uitdagingen en bedreigingen multipliceren zich in de loop van een meerjarenplanning, waardoor de lokale besturen zich genoopt voelen om een deficit te voorkomen en dus nu al anticiperen door uitgaven te schrappen en zelfs de belastingen te verhogen. De andere 306 gemeenten zullen vanaf volgend jaar de door hen op te stellen meerjarenplanning ook zien lopen tot 2014.

Om die reden moet men dit jaar nuttig aanwenden om nu in hoofde van de steden en gemeenten een signaal te geven dat bij het vrijkomen van de KBC-gelden, dit of volgend jaar, maar alleszins voor 2014, dus voor het einde van die meerjarige beleidsplanning, Vlaamse Regering en Vlaams Parlement de lokale besturen zullen bijstaan door (een gedeelte van) hun schulden over te nemen.

II. BESPREKING VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE OP 30 MAART 2010

De heer *Jan Peumans* vraagt een objectief debat over de financiële toestand van de gemeenten in Vlaanderen. In de gemeente Riemst zijn alle nodige voorzieningen namelijk al getroffen voor de statutairen en nu is men bezig met de toestand van de contractuelen, waarvoor de nodige kredieten zijn ingeschreven. Desondanks heeft Riemst nog een reserve van vijf miljoen euro op een jaarlijkse omzet van 16 à 17 miljoen euro. Hij hoort altijd maar over de problematiek van de grote steden die voor verschillende grote uitdagingen staan. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat deze gemeenten om te beginnen al de helft uit het Gemeentefonds nemen. Er is nu een plattelandsfonds opgenomen in het regeerakkoord. Hij pleit al jaren voor een correctie voor plattelandsgemeenten die bijna nooit iets krijgen, want de middelen gaan altijd maar naar de twee grote steden Antwerpen en Gent of naar centrumsteden.

Men moet de vorige Vlaamse Regering dankbaar zijn voor de 100 euro per inwoner schuldafbouw: dat was volgens de spreker een heel goede optie. Maar hij vindt echter dat het niet kan dat de gemeenten nu zouden aanvoeren dat ze een deel van de problemen niet op zich zagen afkomen. De discussie over de pensioenen van de contractuele ambtenaren loopt immers al jaren. Hij herinnert zich vragen om uitleg in de vorige legislatuur over de te nemen initiatieven. De gemeenten moeten zich dus zelf voorbereiden. De gemeenten moeten in de huidige financiële situatie waarin de Vlaamse Regering verkeert, ook hun bijdrage leveren. De overheid zal wat dat betreft verantwoordelijkheid moeten nemen. De operatie van 640 miljoen euro onder de vorige regering is pas uitgevoerd: ook de gemeenten zullen hun verantwoordelijkheid moeten opnemen.

Verder stelt de spreker dat er in de commissie eerder afgesproken werd om de meerjarenbegroting en de begrotingscontrole af te wachten: die zullen voldoende duidelijkheid bieden over de terugbetaling en aanwending van de KBC-gelden.

Men mag verder niet uit het oog verliezen dat er trouwens gemeenten en steden zijn die een slecht financieel beleid gevoerd hebben. Die mogen niet beloond worden ten overstaan van gemeenten die wel een goed financieel beleid gevoerd hebben. Hij pleit voor een financieel objectief debat over de financiële toestand van de gemeenten.

De heer *Erik Tack* stelt dat het wel heel gemakkelijk lijkt om voor de tweede keer op rij aan steden en gemeenten plots een aantal financiële middelen ter beschikking te stellen. Dit is een simpele tovenaarstruc; men kan niet anders als voor zijn, want wie wil er als parlementair met een gemeentelijk mandaat nu geen geld geven aan zijn eigen gemeente. Dit is dus wel een populistisch voorstel. Het voorgelegde voorstel van resolutie is bovendien ook een schot voor de boeg: het geld is er nog niet, men weet ook nog niet wanneer het dan zal komen, de Europese Commissie heeft ondertussen gesteld dat het ook later mag betaald worden als KBC het niet voor 2014 kan terugbetalen.

Er wordt verwezen naar het vorige, goede initiatief van het fiscaal pact in 2008. Maar de financiële toestand van Vlaanderen is nu niet wat deze toen was. In 2008 stevende men af op een begrotingsevenwicht en waren er dus geen schulden meer, terwijl dat op dit moment niet het geval is. Misschien kan men dan ook beter nog even afwachten tot het geld van KBC of de bonus er effectief zijn om vervolgens ook eerst na te gaan wat de financiële toestand van Vlaanderen op dat moment zal zijn. Wie weet hoe de toestand van Vlaanderen er over enkele jaren zal uitzien.

De spreker wijst tevens op de andere noden, zoals de wachtlijsten, het tekort aan schoolgebouwen, wegenbouw, lokale belangen zoals in Gent waarvoor hij de heer van Rouveroi meent te horen pleiten of bijvoorbeeld de doortrekking (voltooiing) van de N60 in Ronse.

De heer *Peter Vanvelthoven* erkent dat een aantal steden en gemeenten een moeilijke financiële toestand kennen. Dit geldt niet voor alle gemeenten. Voor sommige gemeenten is de oorzaak van hun financiële problemen misschien gedeeltelijk aan henzelf te wijten, maar gedeeltelijk aan de lawine van taken die ze dikwijls van de Vlaamse overheid verkrijgen. Als men denkt aan het financieel gezond maken van de gemeenten, moet het ook daarover gaan. Het voortdurend afwentelen van bijkomende taken op gemeentebesturen door de Vlaamse overheid betekent dat gemeentebesturen ook wat dat betreft financieel toch voor zwaardere opgaven staan dan een aantal jaren geleden. Als men het dus wil hebben over de gezondmaking van de financiën van de gemeenten, moet zeker ook dat element in het debat opgenomen worden.

Hij betreurt in het kader van het voorgelegde voorstel van resolutie de gehanteerde handelswijze. Hij kan zich immers niet voorstellen dat onder de vorige Vlaamse minister van Begroting er van tevoren, los van de begroting of begrotingscontrole, gesteld werd dat als er extra geld zou binnenkomen, men dat al halfweg het jaar voor heel specifieke uitgaven zou vastleggen. Zo werkt dat niet: het is op het moment van discussie in het kader van begrotingsopmaak of begrotingsaanpassing dat wordt gekeken welke middelen men heeft en op welke manier de Vlaamse overheid deze middelen het best aanwendt. De door Open Vld in de resolutie voorgestelde voorafname kan dan ook niet door de beugel. Het voorstel van resolutie mag dan ook een politiek statement zijn, maar het is geen werkbare regeling. Gezien de schaarse middelen op Vlaams niveau ten gevolge van de financiële crisis, is het heel belangrijk dat men op het moment van de begrotingsdiscussie de middelen nagaat en bekijkt hoe die middelen te besteden.

Volgens de heer *Koen Van den Heuvel* moet men inderdaad de globale gemeentelijke financiën en de subsidiestromen of financiering van de lokale overheden door de Vlaamse overheid onder de loep nemen; ook het Gemeentefonds. Men is verheugd dat het stijgingspercentage van 3,5 percent van het Gemeentefonds bewaard is gebleven ondanks de bezuinigingsoperatie die de Vlaamse Regering op veel andere domeinen moet toepassen. De onder vorige legislatuur toegepaste schuldaflissing met een bepaald bedrag per inwoner, is volgens de heer Van den Heuvel een mooie tegenpool van allerlei subsidies die via allerlei criteria en modaliteiten lopen, voor gemeenten die slechts een zeer beperkt beroep kunnen doen op het Gemeentefonds (amper één tiende per inwoner uit het fonds tegenover de steden Antwerpen en Gent). Op dat punt is het voorgelegde voorstel van resolutie dus een mooie tegenpool om dit enigszins te corrigeren.

De spreker is van oordeel dat men toch best eerst afwacht wanneer de KBC-gelden ter beschikking zullen komen van de Vlaamse overheid. Dat zal zeker niet in 2010 zijn, maar misschien of wellicht ook niet in 2011, wellicht in 2012. Men moet daarom niet te vlug van stapel lopen.

Wanneer het bedrag van 3,5 miljard euro wordt terugbetaald, zal dat bedrag aangewend worden voor de schuldafbouw – daarover is geen discussie volgens de spreker. De vraag is vooral naar wat te doen met de bonus van 1,75 miljard euro. Er zijn twee mogelijkheden: investeringen in eenmalige projecten (de lijst van behoeften en noden is ondertussen groot geworden) ofwel schuldafbouw. In de optie van schuldafbouw heeft men twee mogelijkheden: namelijk Vlaamse schuldafbouw of schuldafbouw van de lokale besturen, zoals in het voorstel van Open Vld. De vraag moet gesteld worden of die keuze nu op dit moment gemaakt moet worden. Die keuze zou nu gemaakt kunnen worden, maar volgens het commissielid is het dossier in kwestie nog niet rijp om nu al een definitieve keuze te maken. Het is voorbarig om daarover nu een voorstel van resolutie te laten stemmen.

De heer *Dirk Van Mechelen* stelt dat Vlaanderen (de breuklijn in het beleid situeert zich rond 1995) bewust gekozen heeft om de toring naar de nering te zetten en inspanningen te leveren om te komen tot begrotingen met een overschot en om die overschotten aan te wenden voor schuldafbouw. Dit beleid heeft ertoe geleid dat Vlaanderen einde 2008 vrij was van schulden, met uitzondering van de gewaarborgde schulden, maar deze zijn slechts potentiële schulden en geen schuld.

2009 was een annus horribilis: ook Vlaanderen heeft ten tijde van de financiële en economische crisis zijn verantwoordelijkheid opgenomen. Dankzij de aanleg van provisies is het erin geslaagd om schokken op te vangen, zoals Dexia met 1 miljard euro en Ethias met 500 miljoen euro, die gewoon vanuit de provisies door de Vlaamse Regering zijn toegerekend. De schok waar Vlaanderen niet tegen bestand was, was de KBC-kwestie. De Vlaamse Regering heeft daarvoor op zeer korte termijn een bedrag moeten uittrekken dat op dat ogenblik een bedrag was gelijk aan het volledige Masterplan Antwerpen (ten belope van 3,5 miljard euro). Op één nacht heeft de Vlaamse Regering haar verantwoordelijkheid daartoe genomen. Daarbij werd ook uitdrukkelijk de KBC-bonus ingeschreven van 150 percent.

Iedereen is het erover eens om de bonus of de helft van de bonus niet te gebruiken voor recurrente uitgaven. Dit zou de kans geven om Vlaanderen op het einde van deze legislatuur opnieuw schuldenvrij te maken. Met een doorgedreven begrotingsbeleid zet men in Vlaanderen de teller terug op nul. Dit is de beste bescherming die Vlaanderen zelf als verantwoordelijkheid kan nemen tegen de toenemende vergrijzing en de enorme kosten die vanuit de zorgsector op Vlaanderen afkomen. Het voorstel is om beleidsvoering en schuldafbouw te combineren via de uiteindelijke schuldovername van steden en gemeenten.

De heer Van Mechelen stelt voor om hierover niet alleen met VVSG, maar ook met bijvoorbeeld SERV en HRF te praten. Dit is een fundamenteel politiek debat. Het is aan het Vlaams Parlement om prioriteiten te stellen en na te denken over de financiële uitdagingen voor Vlaanderen.

De heer *Sas van Rouveroy* weerlegt de verwijten over pro-domopleidooien. Hij wil voor heel Vlaanderen pleiten. Hij erkent dat de verschillen tussen de 308 gemeenten in Vlaanderen op budgettair vlak inderdaad groot zijn: men heeft goede en slechte leerlingen op budgettair vlak. Er zijn echter ook gemeenten met financiële tekorten die onafhankelijk van hun wil zijn ontstaan, naast gemeenten die tekorten hebben omwille van bepaalde beleidskeuzes.

Het voorgelegde voorstel van resolutie gaat uit van het aantal inwoners en niet van de belastingschuld. In dat laatste geval zouden de potverteerders namelijk extra langs de kassa passeren. Het voorstel biedt een zeer gezond criterium, dat namelijk het aspect van de goede en slechte leerlingen tussen de steden en gemeenten vermijdt. Op de vraag of een schuldovername überhaupt wel nodig is, kan men niet anders dan positief antwoorden, ongeacht een gemeente een goede of slechte leerling is, ongeacht of er overschotten of tekorten zijn. De financiële impact van de bijdragen die steden en gemeenten zullen moeten gaan betalen ter financiering van de tekorten van de RSZPPO van de vastbenoemde ambtenaren en de tekorten die zeker niet geprovisioneerd zijn, en daarbovenop de tweede pensioenpijler voor de contractuele ambtenaren, zullen immers een gigantische financiële impact voor alle gemeenten hebben en een langdurige financiële inspanning vergen. Diegenen die het nu moeilijk hebben, zullen het nog moeilijker krijgen; diegenen met een overschot gaan dat overschot zien verdwijnen. Daarom is het een kwestie van goed beleid om te anticiperen op die budgettaire uitdagingen.

De Vlaamse Regering speelt geen sinterklaas: het gaat om een ESR-neutrale operatie. Dat is het meest veilige. Er is maar één ESR-neutrale uitgave die meervoudige doelstellingen dient, namelijk Vlaamse en lokale, en dat is het voorgelegde voorstel van resolutie. De spreker wil vermijden dat de belastingen moeten verhoogd worden. Het is niet ontijdig daarover een politiek signaal te geven. Omdat KBC ten laatste tegen 2014 moet terugbetalen, kan men het nu formaliseren zodat de steden en gemeenten er in hun meerjarenplanning al rekening mee kunnen houden.

De heer *Eric Van Rompuy*, commissievoorzitter, repliceert dat de SERV tijdens een gedachtewisseling op 2 maart 2010 duidelijk gesteld heeft dat de meerwaarde van de KBC-steun integraal naar schuldaflossing van de Vlaamse overheid moet gaan (*Parl. St. Vl. Parl. 2009-10, nr.12/2*). Wat VVSG betreft, weet men zo wat het standpunt gaat zijn en dat ook zonder hen officieel te horen: waarom zou VVSG er immers tegen zijn dat de schulden van de Vlaamse steden en gemeenten worden overgenomen door de Vlaamse overheid? Het biedt dan ook geen enkele meerwaarde om hierover hoorzittingen te organiseren. Iedereen blijft vanzelfsprekend vrij om hoorzittingen te vragen. De context kan trouwens de volgende jaren nog volledig wijzigen.

De heer *Jan Peumans* erkent dat VVSG naar aanleiding van een hoorzitting vanzelfsprekend gaat pleiten voor bijkomende financiële middelen voor lokale besturen. Maar er blijft de vraag naar het financiële profiel van de gemeenten, zoals dat opgesteld wordt door Dexia. Als men spreekt over een tweede fiscaal pact, wil de heer Peumans wel een aantal elementen over de financiële toestand van de gemeenten aangereikt krijgen. De gemeenten die een wanbeleid gevoerd hebben of die het te groot gezien hebben, mogen niet beloond worden. Hij herinnert zich nog een operatie in de jaren 1983-1984 dat hoe groter de tekorten waren hoe meer geld de gemeenten van de overheid kregen.

De heer *Sas van Rouveroy* erkent de waarde van de socio-economische studies van Dexia. Dat lijkt wel meer iets voor de commissie bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden. Hij merkt nog op dat de voorgestelde schuldovername per inwoner is en dat het debat over goede en minder goede gemeenten dus ondergeschikt is.

III. BESPREKING VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE OP 19 OKTOBER 2010

Op dinsdag 19 oktober 2010 werd het voorstel van resolutie verder besproken in samenhang met een interpellatie van de heer Erik Tack tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over een eventuele vervroegde terugbetaling van de door KBC aangegane lening bij de Vlaamse overheid.

Hiervan wordt in extenso verslag uitgebracht in *Hand. Vl. Parl. 2009-10, nr. C32 – FIN3*, p. 3.

IV. STEMMING VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE OP 19 OKTOBER 2010

Ter stemming gelegd, wordt het voorstel van resolutie van de heren Dirk Van Mechelen, Sven Gatz en Sas van Rouveroy betreffende de aanwending van een deel van de meerwaarde van de KBC-steun voor de implementatie van een tweede fiscaal pact met de Vlaamse steden en gemeenten (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 351/1), verworpen met 9 tegen 2 bij 4 onthoudingen.

Eric VAN ROMPUY,
voorzitter

Koen VAN DEN HEUVEL,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

EMTN	Euro Medium Term Note
ESR	Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen
HRF	Hoge Raad voor Financiën
RSZPPO	Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
ViA	Vlaanderen in Actie
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten